

כמה מילים לסיום.

"סיום הוא תמיד גם התחלה"...קצת נדוש אבל נכון.
בפסק הזמן שלקחתי באמצע החיים, לסדנת הכתיבה הייתה פינה
מיוחדת במינה.
הא-נשים המדהימות בהובלת אוולין.
המקום המיוחד שמצאנו לנו עם השקט והנוף הירוק והכחול
הנשקף מהחלון הגדול שבחדרנו.
הרוגע והשלווה שבכתיבה והשיח המדהים אודותיה, לידה, סביבה
ובטוחה, שנתנו לי להרגיש שאני נמצא, בצהרי סתם יום של חול,
במקום שכיף לשהות, להירגע וליצור בו.
לכול אחד/ת מאתנו היה את האופי וסגנון הכתיבה שלו, דבר שיצר
הרמוניה נפלאה, של משפחה קטנה ויוצרת...
גם ולמרות שהייתי הגבר היחידי בחבורה, והרי התחברתי כבר
בעבר, כאיש חינוך, לממד הנשי שבי...נהניתי מכול רגע ויש לי
פינה חמה בלב לחוויה שעברנו יחדיו.
המון תודה לכולם וכמובן לאוולין על המקצועיות הרבה והאור
הקורן שהפיצה סביב, שנתן לכולנו השראה במהלך הסדנה.
רגע לפני הסיום, אני מצפה להתחלות חדשות...

בברכה
עמית.